

19 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451).».
Μακρίνης, ὀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, δσίων
(†380).

“Ηχος πλ. α'. Έωθινὸν Σ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

**Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμόν, λέγων οὕτω·**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ¹
δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τὸν Αγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὸν λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων
αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ὅρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ὅρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλῃ ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικὰ γ' καὶ τῶν Ἅγιων Πατέρων δ' προσόμοια.

Ἅγιος Πατέρας

K Πατέρας νοι είμαστε και είμαστε πάντας
 εις ακουστούσοντος μου εις ακουστούσοντος μου
 Κυνόι είμαστε και είμαστε πάντας
 ξαπλωσόσθετος σε εις ακουστούσοντος μου
 μήποτε σχετικώς τη φωνή η τη ηστε δε η η η
 σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
 ε πλωσόσθετος εις ακουστούσοντος μου Κυνόι ε
 Πατέρας εις ακουστούσοντος μου Κυνόι ε
 Πατέρας α τενθυνθη πλωσόσθετος σενεν χη
 ηη μουωςθυ μι α α μα α ε νω ω ω πι οοο
 ονσου ε παρσις τω ω ω ων χει ωω ω ων μουσου
 θυ σι ι α ε ε ε σπε ε οι ι νη η ει ακουστούσθετος μου Κυνόι ε
 Πατέρας

Ἡ Στιχολογία.

πχ

H Πατέρας ου Κυνόι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ρανπε δι ο χης πε δι τα χει λη μου **υ**
Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη δι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις **υ**
Sυν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι
 α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αν
 των **υ**
Pαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
 με **Δ**λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
 λη ην μου **υ**
Oτι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο κι
 αις αν των **υ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
 κρι ται αν των **υ**
Aκου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
 θη σαν **Δ**λω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **Δ**λ δι ε
 σκορ πι σθη τα ο στα αυτων πα ρατον **υ** α δην

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν

το ο μοι ε και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α

νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βληστρω αυ των οι α μαρτω

λοι ε κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω

νη μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην

Ε ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του α πα γγε λω

Ε ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νως τας τρι βους μου

Ε ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρον ψαν πα γι δα μοι **υ**
κρον ψαν πα γι δα μοι **υ**

K ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον **Δι**
K ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον **Δι**

Πα
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με **υ**
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με **υ**

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου **υ**
εκ ζη των την ψυ χη ην μου **υ**

E ^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα **υ** συ ει
E ^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα **υ** συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των **υ**
η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των **υ**

Π ^{Κε} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου **υ** ο ο τι ε
Π ^{Κε} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου **υ** ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα **υ**
τα πει νω θην σφοδρα **υ**

P ^{Δι} ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με **Δι** ο τι ε
P ^{Δι} ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με **Δι** ο τι ε

κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε **υ**
κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε **υ**

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου **Δι** **χ** τον ε ξο
Δι **χ** τον ε ξο

μο λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι ι ι ι σου **υ**
μο λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι ι ι ι σου **υ**

Πα
ι α τον τι μι ου σου Σταυ ρον ου χρι ι ι
ι α τον τι μι ου σου Σταυ ρον ου χρι ι ι

στε **υ** δι ι α α βο ο λον η η η η η η
στε **υ** δι ι α α βο ο λον η η η η η η

σχυντονας και δι α της Α να στα σε
 ωωωωσου το κε ε εν τροοντης α μαρτιι
 ας ηημ βλυντονας και ε ε σωωωσαας
 ηημας εκ των πυ λωωων του θανααα
 ατου δοξαζομεν σε μονο γε ε νεεεεες
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
 ποδωωωωμοι
 την Α να στασιν δι δους τωγενειτων ααν
 θρωωωπωνως προβαατον επισφαγηηην
 ηηηηηηχθηεφριιιξααντουουτονοιοι
 αααρχοντεεςτουΑαααδουκαιεπηρ
 θηηησανπυνλαιοδυνηηηραιεισε
 ληλυθεγαροΒασιλευστηςδοοοξηηηχριιι
 στοςλεεγωντοιςενδεσμοιοιςεξεεεε
 ελθεεεετεκαιτοιςεντωσκοτειανακα
 λυνπτεεσθε

ποδωωωωμοι
 την Α να στασιν δι δους τωγενειτων ααν
 θρωωωπωνως προβαατον επισφαγηηην
 ηηηηηηχθηεφριιιξααντουουτονοιοι
 αααρχοντεεςτουΑαααδουκαιεπηρ
 θηηησανπυνλαιοδυνηηηραιεισε
 ληλυθεγαροΒασιλευστηςδοοοξηηηχριιι
 στοςλεεγωντοιςενδεσμοιοιςεξεεεε
 ελθεεεετεκαιτοιςεντωσκοτειανακα
 λυνπτεεσθε

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰ σα

κουσον τη ης φω νηη η ης μου
M ε γα θα α α αυ μα ^π_υ ο των α ο ρα τω αν

Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
α τος ^π_υ δευ τε πα τρι αι αι των ε ε θνω αν του ου

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^π_υ τη γαρ αν
του ευσπλα αγ χνι ι ι α ^π_υ εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες ^π_υ εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
να α Θε ε ον ^π_υ ν μνειν με ε μα θη η κα α μεν ^Δ_υ

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εἰς την φω

νην τηςδε η η σε ω ω ω ως μου ^π_υ
E σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α
νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι ^π_υ τω ε πι τε λει των αι αι

ω ω ω νων ^Δ_υ ως εν ε σο πτρω δι α σαρ κο ο ος λα αμ

ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω **Κε** π
 και με ε χρι ις Α
Πα
 δου κα α τελ θο ο ο ον τι **π** και το ε κει σε σκο
Κε
 ο ο τος λυ ν σα α αν τι **π** και το φως της α να
M **Κε**
 στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α αν
Πα **Πα**
 τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι **Α**
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;
Δ **Χ** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν **π**
T **Κε**
 ον αρ χη γον της σωτη ρι ας η μων χρι στο ον δο
M **Κε** **Δι**
 ξο ο λο ο γη η η σωω ω ω μεν **π** αν του γαρ εκ
Πα
 νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
Κε
 ε σω ω ω σται **π** χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε ε
Δι **Κε** **Πα**
 ε εν γει δαι μο νων πλα α α νη **π** α δαμ πε σων
ται **Δ**
 α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

Στίχ. Σ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
Δ **Χ** ηλ πι σεν η

ψυ χη μον ε πι τον Κυ ν ν οι ι ι ι ον
 Πα

O ι της κου στω δι ας ε νη χουν το ν πο των
 πα ρα α νο ο ο μων ^υ_q κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
 γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γν υ οι α α και αι
 ει ει ει ει πα α α α τε ^ρ_q ο τι η μων κου
 μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η
 Πα

θη ο ο νε ε ε κρος ^{κε}_q τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε ^υ_q μα λιστα ε σμυρ νι
 σμε ε ε νον και αι γν ν ν μνον ^π_q κα τα λι πον
 τα και εν τω ω τα φω ^ρ_q τα εν τα α φι α
 α α α αν τον ^{κε}_q μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι
 Πα

μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και
 γνω ω ω τε ^π_q ο ο τι αν τος ε στι ι ιν α α
 λη η θως ο λυ τρω της του ον κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ ν να α μος ^{Πα}_Δ

Καὶ τῶν Πατέρων τὰ παρόντα δὲ προσόμοια.

Ὕχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι’ ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἵνα τὸν αὐτὸν καθ’ ὑπόστασιν· δθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἵνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πύρόν τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὄνωριον ἄμα, Εὔτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἵνα τὸν Χριστὸν καθ’ ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· δὲν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἀνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἀνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικήν τε διαίρεσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Στίχ. ι'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἵνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἀπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ὀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· δθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Ὕχος Ἀπασ

A γι ω Πνευ μα α α τι
T ^{Πα} α α ας μν στι ι κας ση με ρον του
 Πνε εν μα α α τος σα αλ πι ι ι γ γας τους θε ο
 φο ρονς Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
 ω ω μεν ^{Δι} τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω
 της Ε εκ κλη σι ι ι ας με ε ε ε ε ε
 λο ος ^υ ε ναρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι
 ι ας ^{Κε} Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
 αλ λα α α κτον ^{Πα} ου σι αν τε ε και αι αι Θε ο ο
 τη η η τα ^{Δι} τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει
 ει ει ου ^{Κε} και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α
 χον ους τους πρε σβεν ο ο ον τας παν το τε ε ε Κυ ν
 ρι ι ι ω ^{Δι} ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων

Ἔχος πρό Παρ

K αι νυ ν ν ν ν και α α ει ^υ και εις τάς

αι αι ω ω ω νας Δτων αι ω ω νων α α α μην ♩
E Πα ν τη ε ρυ ν θρα θα α λα α α ασ ση ♩
 της α πει ρο γα μου ου νυ ν υμ φης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ♩ ε κει Μω ν σης
 δι αι ρε ε της του ου ν ν ν δα α α α τος ♩
 Δι Πα εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ ν πη ρε τη ης του
 θα α α α αν μα α α α τος ♩ το τε τον βυ θον
 ε πε ζε εν σεν α βρο χωως Ι ισ ρα α ηλ ♩ νυ ν ν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως ♩
 η Πα αρ θε ε ε νο ος ♩ η θα λα α ασ σα α ♩
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος ♩ η α α α α
 α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο
 ζο ο ο ο ο ο ος ♩ με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος ♩

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα.

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γενέσιον, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γενέσιον ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Διθο-

Φως ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σα α α χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
ν ν μν 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο

ο ον και αι Α α^υ α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φωω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι υι ε ε Θε ε ε
 ζω ω η ηην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο οοσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ὕχος Δι Θ

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Ἔνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Δ

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δ

O κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δν υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἄκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἥχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἥριθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὅκτω, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἔως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-11,15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὡμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἱακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἴδού ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἐλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἥγεισθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν χυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἴσχυρὸς καὶ φιβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἀρτον καὶ ἴμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φιβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὄφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουος καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουος καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμῖν, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλεησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,

εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐκυρώντες καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

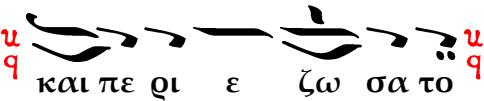
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Πά— Κε φ

Σε τὸν σαρκῶν θεν ταῖς Σωτηρίᾳ
τῶν οὐρανοῦ μηχωρί σθε εν ταῖς φωναῖς ασματῶν
μεγάλων μεν οὐ τί σταυρον καὶ θάνατον κατε
δε εξωδιατογενεση μων ως φρίλα ανθρωπος
Κυροι οσκουλευσας Αδου πνυλαστροι η μερος α
νεε στησωζωντας ψυχας ηη μων

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὃν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
 τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν
 και πε ρι ε ζω σα το

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
 τα κρουνους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυσας ζω ης
 καισωτη ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω
 α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φωδε
 η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ
 τω εν δο ξωςως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν
 φι λανθρωπε Ku ν ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
 η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

Eε νη σον η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
 δος φι λαν θρωπε ν πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
 και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
 εν δο ξωςως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας α

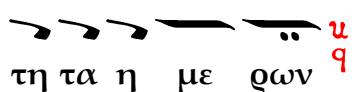

 πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι

 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

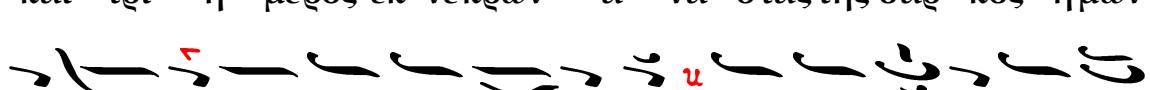
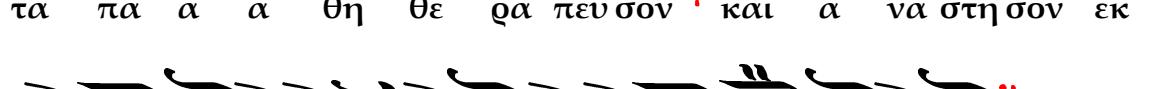
 γερ σιν **υ**
q δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

 δει ει ει σου οι κη το ρας **υ**
q κα τα ξι ων ως μο νος
υ
q
εν σπλα αγχνος

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, **υ**
q εις μα κρο ο

 τη τα η με ρων **υ**
q

O δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος

 και τρι η μερος εκ νεκρων α να σταστης σαρ κος ημων

 τα πα α α θη θε ρα πευσον **υ**
q και α να στησον εκ

 πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας **υ**
q

Ἔχος **Γα** ♀

Δ **Nη** ο ξα α Πα τρι ι ι ι και γι νι ω και

 αι A γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι **π**
q

A **Γα** πο στο λι κω ω ων πα ρα δο ο ο σε

 ων **υ**
q α κρι βεις φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α

α γι οι Πα τε ε ε ε ζε ες π^π_q της γαρ α γι ας
 Τοι α α δος το ο μο ου ου ου σι ον ορ θο
Πα π^π_q Γα π^π_q υ^υ_q Nη π^π_q
 δο ο ξως δο γμα α τι ι ι σα α α αν τε ες π^π_q A α
 οει ου το βλα σφη η μον Δ^Δ συ νο δι κω ω ω ως κα α
 τε ε βα λε τε ε μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο
 νι ον υ^υ_q πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α
 α αν τε ες π^π_q κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο οι
 ον υ^υ_q Ευ τν χε α και Δι ο σκο ο ζον υ^υ_q Σα βε ε ε
 ελ λι ι ο ο ον τε και Σε βη η ζον τον Α α
 κε ε ε φα α α α λο ον π^π_q ων της πλα α α νης αι
 τη η η σα σθε ρυ ν σθε εν τας η η
 μας υ^υ_q α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
 εν τη η πι ι ι στει υ^υ_q φυ λατ τε σθαι δε ο ο
 ο ο ο με ε θα ιι
K Nη Γα π^π_q Πα
 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 νας των αι αι ω ω νωων α μη ην π^π_q

A Νη σπο ο ρως ε εκ θει ει ου Πνε ευ μα τος **Γα** υ **βουν** λη
 ισει δε **Πα** α τρος συ νει λη φα ας **Γι** ον το ον του ου ου
 Θε ε ε ου ου **Πα** εκ τρος α μη το ο ρα προ
 των αι ω ω ω νων υ πα α αρ χο ο ο ον τα α **Πα**
Νη δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 ε γο ο νο ο ο τα **Πα** σα ρκι ι ι α α πε ε
 κυ ν ν η η η η η σα ας **Νη** και βρε φο ος ε ε
 γα λου χη σα ας **Γα** δι ο μη πα α αν ση η πρε
 σβε ε ε εν ειν του λυ τρω θη ναι κιν δν ν ν ν ν
 νων τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω **Γα** **ν**

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὁρμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ Ἱερεῖς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

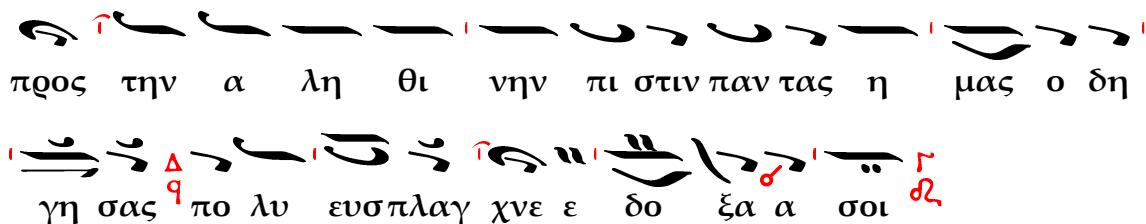
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἄχος Πάτερ Κερά

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τοι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν ο τι
ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον ν πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ο
Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἄχος Πάτερ Γαρ

Περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν ν πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβεν ου σαν ν περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἔδην προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (*ἢ μονῇ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως

Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ὀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἄμην.

* * * * *